

பதுக்கி அல்ல, பகிர்ந்து வாழவேண்டும்

நம் நாடு சுயநலத்தால், பேராசையால் இருள் அடைந்திருக்கிறது. இந்த இருண்ட பிரதேசத்தில் பிறரன்பை நிலைநாட்டி ஒளியை வீச நாம் அழைக்கப் படுகின்றோம்.

“ பசித்தவனுக்கு உன் அப்பத்தைப் பகிர்ந்து கொடு. ஏழைகளுக்கும் அந்நியருக்கும் உன் வீட்டில் தங்கு வதற்கு இடம் கொடு.

ஆடையில்லாதவனைக் கண்டால், அவனைப்
போர்த்து.” (இசை. 58:7)

மனிதனின் அடிப்படைத் தேவைகளான உணவு, உடை, உறைவிடம் இவைகளை ஒவ்வொருவனும் தன் அயலானோடு பசிர்ந்து கொள்ள அழைக்கப் படுகிறான்.

அயலானை அழித்து, அல்லது பயன்படுத்தி தான் மட்டும் வாழ்ந்துவிடவேண்டுமென்னும் சுயநலவாதி கள் பலர் இன்று இங்கு காணப்படுகின்றனர். அடுத்த வானுக்கு இல்லையென்று அறிந்திருந்தும் தன் தேவைக்கு மிகுதியாக இருப்பதை பதுக்கிவைத்து பணம் தேட முயற்சிக்கின்றனர் பலர். மக்கள் படும் துன்பங்களைக் கண்டும் காணாதவர்கள்போல், கயவர் களாக மற்றவர்களை உறிஞ்சிக்குடித்து தங்கள் களஞ்சியங்களை நிறப்பி நிறைவு பெறுகிறவர்கள் இவர்கள். குறிப்பாக ஒன்று சொல்ல வேண்டுமானால், மக்களின் பாதுகாப்பிற்காக அமைக்கப்படும் பதுங்கு குழிகளில், இருளை அகற்றி ஒளியை ஏற்றப் பயன்படுத்தப்படும் மக்களின் எண்ணெயைப் பதுக்கிவைத்து, சந்தையின் விலையை விந்தையாக்கும் வீதி ஓர விற்பனர்கள் இவர்களில் அடங்குவர்.

இத்தகைய குழந்தையில் வாழுகின்ற நல்மனத் தோர்க்கு பிறரன்புடன் புகிர்ந்துவாழ இத்தவக்காலச் சிந்தனைகள் சவால் விடுகின்றன.

ஏமாற்றிப் பிழைக்கும் பிழைப்பு என்றும் நீடிக்காது. நம்மிடம் சிலர் சில நாளைக்கு ஏமாறலாம். பலர் பல நாளைக்கு ஏமாறலாம், ஆனால் எப்போதும் எல்லோரும் நம்மிடம் ஏமாறுவார்களென்று எதிர்பார்க்கக்கூடாது.

உண்மை ஒருபோதும் சாகாது. அது எப்போதாவது வெளிவந்துவிடும். சாமர்த்தியசாலிகள் நம்மிடம் பலர் உண்டு. அவர்கள் எவரது பொய்யையும், களவையும் கண்டு பிடித்து உண்மையை வெளிப்படுத்தும் வஸ்லமை உடையவர்கள்; வெளிப்படுத்தவும் வேண்டும்.

ஏமாற்றுவதில் செலுத்தும் அறிவையும், செய்யும் முயற்சியையும் உழைப்பதில் செலவிட்டால் பெரும் பயன் விளையும். உலக வரலாற்றில் ஏமாற்றுக் காரர்கள், பாசாங்குக்காரர்கள், பொய்யர்கள் நிரந்தரமாக வாழ்ந்ததைக்காண முடியாது. அப்படி வாழ்ந்தாலும் காலாப்போக்கில் அவர்கள் இனம் காணப்பட்டு கண்டனத்திற்கும் தண்டனைக்கும் உள்ளாகி மக்களால் தூற்றப்புவார்கள்.

வஞ்சனையால் வெற்றி பெற்றோம் என்று மகிழ்ப் பர்கள் அற்பர்கள். அவர்கள் இன்று மகிழலாம்; நானை மக்களால் தூற்றப்பட்டு, தூக்கி ஏறியப்பட்டு, வாழ்வதற்கு வழியின்றி, அன்ன மின் றி அலை நேரிடும்.

ஆகவே, உண்மையோடு உழைக்கவேண்டும். பிறரை நம்ப வேண்டும்; பிறரது நம்பிக்கைக்கு பாத் திரமாக வேண்டும். வஞ்சித்துத் தேடும் செல்வமும் புகழும் நிலையானவை அல்ல என்பதை உணரவேண்டும். தெய்வத்திற்குப் பயந்து நேரிய வழியில் தேடும் செல்வமே நிலைக்கும். பகிர்ந்து கொள்ளும் செல்வமே பலுகிப் பெருகிப் பயனளிக்கும்; நிம்மதி தரும்!

திரும்பை அறிவை வளர்ப்போம் கீறல்துவின் வருகைக்கு முன் மீடியின் வரலாறு

(சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி)

5. சில நூற்றாண்டுகளின் பின்னர் மோயிச் சுவாஸ்திவிருப்பாகமின் சந்ததியினரிடத்தில் தாம் ஓர் இனம் என்று உணர்வை ஏற்படுத்தினார். இறைவன் தமக்கவித்த நன்கொள்ள அனுபவித்தமையும் சகல இன மக்கள் முன்னிலையிலும் இறைவனின் திருப்பெயரை அறிவிக்குப் பொருட்டு அவர்களை ஒரு “இராஜநிக் ஆசாரியக் கூட்டுமும் பரிசுத்த சனமும்” ஆக ஏற்படுத்தி (யா. 19,5) ஆபிரகாம் குலத்தவரோடு இறைவன் செய்துகொண்ட பொது உடன்படிக்கையும் இதற்கு ஆதாரமாக அமைந்தன. புதுப்பிக்கப்பட்ட இந்த உடன்படிக்கைக்கு அத்திவாரமாக இருந்தது இறைவன் தமது சித்தத்தின் வெளிப்பாடாக மோய்ச்சனிடம் கையளித்த “பத்துக் கற்பணக்ஞக்கு பணிந்து நடத்தலாகும்; 1) நடக்கு முன்பாக வேறு கடவுளர்கள் உள்கூடில்லாது போவார்களாக 2) உன் கடவுளாகிய ஆண்டவருடைய பெயரை வீணாய்ச்சொல்லாதே. 3) ஒய்வுநாளைப் புனிதமுள்ளதாக நினைக்கக்

கடவாய். 4) உன் தந்தையை
யும் தாயையும் மதி த்து பேணக்கடவாய். 5) கொள்ள
செய்யாதிருப்பாயாக. 6) விலை
சாரம் செய்யாதிருப்பாயாக
7) களவு செய்யாதிருப்பாயாக
8) உன் பிறனுக்கு எதிராய்
பொய்ச்சாட்டி சொல்லாதிருப்பாயாக. 9. உன் பிறனுடைய
மனவியை ஆசியாதிருப்பாயாக. 10) உன் பிறனுடைய
உடைமைகளை ஆசியாதிருப்பாயாக” (உபாகமம் 5:7-21)

6. காலத்தின் நிலை மெசியாவை (அபிஷேகம் பெற்றவர் எனப்பொருள்படும் எபிரேயச் சொல்) அனுப்பி வதன் மூலம் தாம் நிலை வேற்ற இருக்கும் நிறைவாண வெளிப்பாட்டையும், ஒரு புதிய அனைத்துலக உடன்படிக்கை யையும் கருத்தில் கொண்டு தம்மை உலகில் அறிவிக்கும் ஓர் இனக்கை ஏற்படுத்துவதே

இறையறிவையும் உலகெங்கும்
பரப்புவதுமாகும். இறைவாக்
கினர் எரோமியாசின் மிக முக்
கி ய மான வாசகமொன்று
இதனை எடுத்துரைக்கிறது.
“இதோ நாட்கள் வருகின்றன,
அப்போது நாம் புதிய உடன்
படிக்கை செய்வோம் என
கிறார் ஆண்டவர்... நாம்
இஸ்ரா யே ஸ் வீட்டாரோடு
செய்யப்போகும் உடன்
படிக்கை இதுவே. நமது திருச்
சட்டத்தை அவர்கள் உள்ளத்
தில் பதிப்போம். அவர்களு
டைய இதயங்களின்மேல்
அதை எழுதுவோம். நாம்
அவர்களின் கடவுளாய் இருப்
போம். அவர்கள் நம் மக்க
ளாய் இருப்பர்... அவர்களுள்
சிறியவன் முதல் பெரியவன்
வரை அனைவரும் என்னை
அறிந்துகொள்வார்கள் என்கி
றார் ஆண்டவர்.” (எரோமி.
31:31-34)

இறைவாக்கினர் எசெக்கி
யேவின் நூலில் இது போன்ற
ஒரு பகுதி மேலும் கூறுகின்றது: “நாம் உங்களுக்கு ஒரு
புதிய இதயத்தை அருளுவோம். உங்கள் உள்ளத்தில்
புதிய ஆலீயை ஊட்டுவோம்,
எமது ஆவியை உங்கள் உள்ளத்தில்
ஊட்டுவோம் எமது திருச்சட்டத்துக்குப் பணிந்து நடக்கக்
செய்வோம்”. (எசெக். 11:19-20)

7. இயேசுகிறிஸ்துவில் இறைவன் ஏற்படுத்தியது இந்தப் புதிய உடன்படிக்கைதான். அப்போல் தலரான் புனித சின்னப்பார் இந்த மாபெரும் நிகழ்ச்சியைப் பொழுப்பாகக் கூறுகின்றார்; ‘‘காலம் நிறைவெற்ற போது நாம் இறைவனின் பிள்ளைகளாகும்படி, கடவுள் தம் மகனைப் பெண்ணிட முறைந்தவராகவும், திருச்சட்டத்திற்குக் கீழ்ப்பட்டவராகவும் அனுப்பினார்.’’ (கலாத். 4:4,5.)

இவ்வாறாக, யூதமக்களோடு
இறைவன் செய்த உடன்
படிக்கை இப்புதிய அனைத்
ஆலக உடன்படிக்கையில் முழு
மலர்ச்சிபெற்றது. சகல மக்க
ளின் மீட்பரும் மீட்பின் இடை
நிலையாளருமான இறை-மனி
தர் இயேசு கிறிஸ்து இப்புதிய
உடன்படிக்கையின் மையமும்
அச்சாணியுமாவார். அவர்
வழியாகக் கடவுள் மக்கள்
நடுவில் பிரசன்னமாயிருக்கிறார். அவர்களை நிலைமாற்றி
தன் னிடம் அழைத்துவரக்கூடிய சொல்லையும் ஒளியை
யும் அவிக்கிறார்.

வல்ல. அதுபயணத்தின் போது
இளைப்பாறும் இடம். எனவே
வெற்றி யில் இளைப்பாறு
விட்டு அடுத்த பயணத்தின்
முடிவை மகிழ்வடன் எதிர்
நோக்க வேண்டும். தொல்லிகள்
தான் வெற்றியின் படிகள்.
எனவே தோலிலியைக்கண்டு
மனம் சோர்ந்துவிடாமல் மீண்டும்
தேடுங்கள். தேடுங்கள்
கண்டதைவிர்கள். மீண்டும்
கட்டுங்கள் கிடைக்கப்படும்

தவக்காலச் சிந்தனை

ஆற்றல் அளிப்போம்

தவக்காலத்தில் சிறப்பாக பாடுகளின் வாரத்தில் இயேசுவின் பாடுகளைப் பற்றி பல வாறாக சிந்தித்து தியானிக் கிறோம். இயேசு தன்து பாடுகளின் நேரம் நெருங்கி வருகின்றதை உணர்ந்தார். அதன் கொடுரோத்தை, துண்ப வேதனையை தாங்கமுடியா தவராக தந்தையுடன் செபிக்கச் சென்றார். அவ்வேளையில் தன் ணோடு கூட இருந்து செபிக்கும் படி தனது அன்பு சீடர்களையும் அழைத்துச் சென்றார். தாக்க மயக்கம் அவர்களை ஆட்கொண்டது. இயேசுவை மறந்து தாங்கிவிட்டனர். அவ்வேளையில் இயேசு சீடர்களைப் பார்த்து, “ஓரு மணி நேரம் என்னுடன் விழித்திருக்க உங்களால் முடியவில்லையா?” என்று ஏக்கத்துடன் கேட்கி நார்.

கின்ற அபயக்குரல், எனக்கு உணவு இல்லை, உடையில்லை வாழ வழியில்லை, அங்புகாட்ட யாருமில்லை என்கின்ற இயேசுவின் சோகக்குரல். ஆனால் நாம் அக்குரலை கேட்கமுடியாது, உலகியல் போக்கில் மயங்கி தூங்கிவிடுகின்றோம். கண்ணிருந்தும் குருட்ராய் காதிருந்தும் செவிட்ராக இயேசுவை காணாதவர்களாக வாழ்கின்றோம்.

தவக்காலம் பிறந்துவிடால் ஆலயம் சென்று ஆண்டவளின் பாடுகளைத் தியானித்து, கண்ணீர் விட்டு “நாங்கள் உமக்கு ஆறுதல் அளிப்போம் ஆண்டவரே” என்று செபிக்கின்றோம். “சின்னஞ்சிரிய சகோதாரருள் ஓருவனுக்கு செய்தபோதெல்லாம் எனக்கே செய்திர்கள்” என்ற இயேசுவின் வாரத்தை

இது அன்று மட்டும் கேட்கப் பட்ட ஒவ்வொரு இன்றும் கேட்கப்படுகின்ற, கேட்டுக் கொண்டேயிருக்கின்ற ஏக்கக் குரல், தற்கால போர் குழுவிலே உணவு, உடை, உறையுள் இன்றி எப்படி வாழப்படுகின்ற சமூகத்தின் மறந்து விடுகிறோம். எனவே என்னொடு கூட விழித் திருந்து ஆறு தல் தாருங்கள் என்று எம்மை அழைக்கும் இயேசுவுக்கு உதவிசெய்ய எம் வாழ்வால் ஆறுதல் கொடுக்க முன்வருவோம்.

வெற்றியா? கொல்வியா?

மனிதனின் மனம் விசித்திரமாக்குது. வெற்றியை எவ்விதம் பூரிப்புடன் ஏற்றுக் கொள்கின்ற மோமோ அதேயளவு மனத் தாங்கலுடன் தோல்வியை மனிதன் ஏற்றுக் கொள்வது அல்ல. வெற்றியையும்

